

N:o 116.

Af Herr **Carl Magni**: Om vissa ändringar i 6 § Bevillningsförordningen och 21 § i Instruktionen för taxeringsförrättningarne.

Ehuru andra punkten i 6 § af nu gällande bevillningsförordning i tydliga ordalag bestämmer hvad som bör beräknas till inkomst af kapital, blifver dock denna punkt olika tillämpad i olika taxeringsdistrikt. Olikheten består deruti, att i ett distrikt räknas till inkomst och beskattas den ränteinkomst, som aktieegare i sedelutgifvande banker erhålla af sina deri insatta penningar, i ett annat distrikt beräknas icke till beskattning en dylik inkomst.

Enligt min uppfattning är den förstnämnda tillämpningen den rätta, ty jag kan icke finna något skäl nog talande för att den, som har sina penningar nedlagda i en sedelutgifvande bankrörelse och deraf njuter en nettoinkomst af $6\frac{1}{2}$, 7, à $7\frac{1}{2}$ procent, eller ännu mer, icke skall därför uppskattas till bevillning likaväl som den, hvilken har sina penningar utlånade mot inteckning och i så fall icke kan få större inkomst deraf än högst sex procent.

Den orättvisa, som genom den sistnämnda tillämpningen uppkommer, är lätt att finna. Först undandrages Staten bevillningen för ofvannämnda inkomst, och för det andra frångår kommunen, hvarinom aktieegaren bor, det bidrag till bestridande af kommunens gemensamma utgifter, som af egendom i denna form, såväl som af all annan, rättvisligen bör utgå.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 10 Häft.

De som äro af den åsigt, att den sistnämnda tillämpningen är författningsenlig, hemta sitt stöd därför i Bevillningsstadgans 7 § andra momentets sista punkt och den punkt i 21 § af instruktionen för taxeringsförrättningarne hvilken har denna lydelse: »Enär vederbörande bolags eller inrättnings direktion eller styrelse skall erlägga bevillningsavgift både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemnar, så påföres de enskilde ädelegarne icke bevillning för inkomst från samma bolag eller inrättning».

Jag erkänner villigt, att den sist anförda punkten, som borde vara ett förtydligande, i stället lemnar rum för tvetydighet

Då jag anser det vara af stor vikt och med rättvisa förenadt, att ett sådant missförhållande som det ofvan omnämnda blifver förekommet, så att likhet i tillämpningen af först åberopade § blifver rådande, vill jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen beslutar, att 6 § i Bevillningsstadgan och 21 § i instruktionen för taxeringsförrättningarne bringas i sådan öfverensstämmelse, att icke något missförstånd kan uppstå derom, att inkomst af kapital, som äro nedlagda i sedelutgifvande bankbolag, skall till beskattning beräknas och bevillning därför den enskilde aktieegaren påföras inom den kommun, der han bosatt är.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Carl Magni.

N:o 117.

Af Herr Ad. Hedin: Om reglering af utgifterna under rikstatsens första hufvudtitel.

I statsverks-propositionen föreslås, beträffande den å nuvarande Rikstats Första Hufvudtitel uppförda slutsumma af 1,417,000 R:dr, ingen annan